

WOJEWODA MAZOWIECKI

LEX-I.4131.28.2014.MB

Warszawa, 28 marca 2014 r.

Rada Miasta Kobyłka
ul. Wołomińska 1
05-230 Kobyłka

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594, 645 i 1318)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXXIX/397/14 z dnia 5 marca 2014 r., Rady Miasta Kobyłka *w sprawie skargi z dnia 29 stycznia 2014 r. na działalność Burmistrza Miasta Kobyłka.*

Uzasadnienie

Rada Miasta Kobyłka na sesji w dniu 5 marca 2014 r., podjęła uchwałę Nr XXXIX/397/14 *w sprawie skargi z dnia 29 stycznia 2014 r. na działalność Burmistrza Miasta Kobyłka.* Uchwałę tę podjęto na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), zwanego dalej „kpa” w związku z art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym.

Zgodnie z art. 229 pkt 3 kpa organem właściwym do rozpatrywania skarg dotyczących zadań lub działalności wójta (burmistrza, prezydenta miasta) jest rada gminy (rada miejska). Jak wynika z treści § 1 uchwały skarga uznana została za bezzasadną, wobec czego konieczne było sporządzenie do niej uzasadnienia.

Stosownie do regulacji kpa postępowanie skargowe ma charakter uproszczony. Jest ono odrębne od postępowania jurysdykcyjnego (wyraźnie je od siebie odróżniono, wskazując postępowanie skargowe jako odrębną grupę w art. 2 kpa). Skargi i wnioski pomyślane zostały jako swoiste uzupełnienie postępowania administracyjnego. Uproszczenie postępowania skargowego wyraża się w tym, że nie ma w nim stron postępowania, nie wydaje się rozstrzygnięć adresowanych do skarżącego (wnioskodawcy), a tylko zawiadamia się go o swoich działaniach wewnętrznych zmierzających do wyjaśnienia okoliczności będących przyczynami skargi, nie ma toku instancji ani środków zaskarżenia. Obowiązuje jednak zasada prowadzenia tego postępowania w ramach właściwości danego organu ustalonej stosownie do przedmiotu skargi z zachowaniem obiektywizmu i obowiązkiem wszechstronnego wyjaśnienia sprawy będącej przyczyną skargi.

Z regulacji ustawowej postępowania skargowego wynika, że powinno ono toczyć się jako pewien ciąg czynności wewnętrznych zmierzających do ustalenia zasadności czy nietrafności zarzutów skargi, a wynik skargi powinien być przedłożony skarżącemu w formie zawiadomienia.

Zasada prawdy obiektywnej, zawarta w art. 7 kpa ma zasadnicze znaczenie dla prawidłowego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, które pozwoli dokonać subsumcji faktów uznanych za udowodnione pod stosowną normę prawną, a następnie ustalić konsekwencje prawne tych faktów. Jej istota sprowadza się do zapewnienia organowi prowadzącemu postępowanie skargowe możliwości badania sprawy (stanu faktycznego) i do swobodnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego. Zasada ta nie oznacza, że organ jest uprawniony do oceny dowodów według dowolnych kryteriów; swoją ocenę w tej mierze obowiązany jest oprzeć na przekonywujących podstawach i dać temu wyraz w uzasadnieniu. Postępowanie skargowe jest zatem niewątpliwie powiązane z zasadami ogólnymi postępowania administracyjnego, a zatem przy rozpatrywaniu skargi organ administracji powinien kierować się zasadą prawdy obiektywnej.

Konsekwencją takiej regulacji jest przewidziane w art. 238 kpa zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi, które powinno zawierać: oznaczenie organu, od którego pochodzi, wskazanie, w jaki sposób skarga została załatwiona, oraz podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego osoby upoważnionej do załatwienia skargi. Ponadto zawiadomienie o odmownym załatwianiu skargi powinno zawierać uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239.

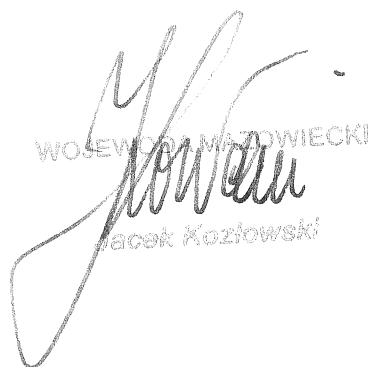
Wskazać należy, że do uchwały nie załączono wymaganego przez art. 238 § 2 zdanie drugie kpa uzasadnienia. Z uzasadnienia do uchwały nie wynika jednoznacznie, dlaczego

skarga uznana została za bezzasadną. Rada Miasta Kobyłka zawarła w uzasadnieniu do uchwały Nr XXXIX/397/14 dwa alternatywne, wykluczające się wzajemnie stanowiska o uznaniu skargi za zasadną oraz bezzasadną. Tym samym w sposób istotny został naruszony art. 238 § 2 zdanie drugie kpa poprzez nie spełnienie wymogów formalnych rozpatrzenia skargi – brak jasnego wskazania okoliczności faktycznych i prawnych uzasadniających uznanie skargi za bezzasadną.

Nadmienić wypada, że w przypadku wątpliwości dotyczących przedmiotu skargi lub wniosku organ winien zastosować tryb wynikający z § 8 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz. U. Nr 5, poz. 46) w brzmieniu: „Jeżeli z treści skargi lub wniosku nie można należyście ustalić ich przedmiotu, wzywa się wnoszącego skargę lub wniosek do złożenia, w terminie siedmiu dni od dnia otrzymania wezwania, wyjaśnienia lub uzupełnienia, z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie skargi lub wniosku bez rozpoznania.”. Zastosowania wezwania pozwala na uniknięcie zarzutów dotyczących sposobu rozpatrzenia skargi w sytuacji wątpliwości co do żądań, czy oczekiwań skarżącego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Gminie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od daty doręczenia, wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

Informuję, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały z mocy prawa, z dniem jego doręczenia.

WOJEWÓDZKI MIASTOWIECKI
Jacek Kozłowski